EFERVESCENȚĂ CREATOARE ÎN CINSTEA GLORIOSULUI JUBILEU AL REPUBLICII

S-au împlinit, în cursul ultimei săptămîni, cinci ani de la Conferința Națională a P.C.R. din decembrie 1967. Această jumătate de deceniu a marcat perioada cea mai bogată în împliniri din întreaga epocă — atît de densă și dinamică — ce a urmat eliberării țării noastre. Ea a fost caracterizată de o amploare și un ritm fără precedent ale înaintării în toate sferele vieții economice, sociale, politice și spirituale. Vastul proces de înnoire și perfecționare declanșat pe baza hotărîrilor Conferinței Naționale din 1967 — al cărui principal conținut l-a constituit orientarea spre perfecționarea formelor și metodelor de organizare și conducere a societății — a avut o însemnătate decisivă pentru marile progrese realizate în acest răstimp, exprimate în încheierea cu succes a cincinalului 1966—1970, precum și în bunele rezultate obținute în anii 1971 și 1972, care au creat premise favorabile pentru depășirea actualului plan cincinal.

Aniversarea celor cinci ani care s-au scurs de la Conferința Națională a P.C.R. din 1967 a avut loc în atmosfera de puternic avînt patriotic cu care poporul nostru întîmpină gloriosul jubileu al Republicii. În aceste ultime săptămîni care ne mai despart de importantul eveniment al împlinirii și sărbătoririi unui sfert de veac de la proclamarea Republicii, pretutindeni în țară se desfășoară la cote dintre cele mai înalte întrecerea socialistă pentru înfăptuirea grandiosului program adoptat de Congresul al X-lea și de Conferința Națională a partidului din iulie 1972, pentru realizarea cincinalului înainte de termen. Ilustrînd munca plină de abnegație, hotărîtă și entuziastă, cu care întreaga națiune română transpune în fapte politica partidului, veștile primite zilnic din marile combinate, din uzine și fabrici, de pe șantierele de construcții și — în general — din toate unitățile economice de pe cuprinsul patriei consemnează realizări demne de marea sărbătoare de care ne apropiem. Pe zi ce trece, tot mai numeroase sînt colectivele întreprinderilor care — prin telegrame adresate Comitetului Central al partidului, tovarășului NICOLAE CEAUȘESCU personal — raportează cu mîndrie îndeplinirea înainte de termen a planului anual de producție și a angajamentelor suplimentare asumate în întrecerea socialistă.

Ziarele de ieri ne-au adus, de asemenea, la cunoștință remarcabilul succes obținut de muncitorii, tehnicienii și ingnerii hidrocentralei „Porțile de Fier", unde s-a produs cel de-al cincilea miliard kWh energie electrică, atingîndu-se cu un an mai devreme parametrii proiectați.

Eforturile depuse pentru îndeplinirea exemplară a planului și angajamentelor din acest an sînt în strînsă legătură cu vasta acțiune pe care — dînd viață hotărîrilor Plenarei C.C. al P.C.R. din noiembrie a.c. — toate colectivele de oameni ai muncii o desfășoară în vederea pregătirii producției din 1973, an hotărîtor pentru ansamblul actualului cincinal și mai cu seamă pentru realizarea lui într-un termen mai scurt.

Ampla efervescență creatoare cu care este întîmpinată pretutindeni în țară glorioasa aniversare a Republicii exprimă hotărîrea întregului nostru popor de a face totul pentru accelerarea dezvoltării economico-sociale a patriei, pentru ridicarea ei pe noi culmi ale progresului și civilizației.

APROPO DE „CUPA ROMÂNIEI"

SUPERFICIALITATEA – ACOPERITĂ DE UN REGULAMENT INECHITABIL

Readucem în discuție o problemă de mult și de nenumărate ori dezbătută, dar mereu rămasă nerezolvată. Este vorba de formula de disputare și, mai ales, de criteriile de calificare ale celei de a doua competiții populare, Cupa României.

Prima etapă a turneului final (16-imile) a pus din nou în dezbatere pe de o parte **comportarea și atitudinea superficială a majorității divizionarelor A**, iar pe de altă **criteriile de calificare în această etapă.** Cinci echipe din prima divizie — și nu din cele plasate în partea a doua a clasamentului — au fost eliminate de divizionare B și chiar C, iar alte cinci **au trebuit să se mulțumească cu rezultate de egalitate, după prelungiri, dar s-au calificat beneficiind de prevederea regulamentară potrivit căreia echipele în deplasare rămîn mai departe în competiție.** Poate că dacă divizionarele A și-ar fi luat rolul în serios și ar fi jucat așa cum presupune — cel puțin — diferența dintre categorii, realizînd scoruri concludente, nu s-ar fi ivit discuții.

Dar, **fruntașele fotbalului românesc — cu puține excepții — s-au comportat sub orice critică.** Și nu-i prima dată cînd **privesc cu indiferență Cupa, acceptînd rezultate umilitoare.** Dovadă că în ultimele ediții ale Cupei istoria s-a repetat cu regularitate în 16-imi : cîte cinci echipe din Divizia A eliminate în 1968/69, 1969/70 și 1970/71, șapte (!) scoase din luptă de surate din Diviziile B și C în 1971/72. Ca să nu mai amintim că cele care au reușit totuși să învingă, au făcut-o la scoruri strînse, unele chiar după prelungiri. Adăugînd și bilanțul nereușitelor din actuala ediție rezultă clar atitudinea de indiferență a divizionarelor A față de această competiție.

Poate că **știindu-se la adăpostul unei prevederi regulamentare care le favorizează, fruntașele nu forțează victoria nici în cele 90 de minute normale de joc, nici în prelungiri și se mulțumesc cu un meci nul salvator, pentru că jucînd în deplasare, se califică ele, în ciuda unor comportări excelente ale partenerelor din categoriile inferioare, care reușesc să se autodepășească în astfel de întîlniri, jucînd așa cum n-o fac în campionatele respective. Este unul din efectele pozitive ale Cupei.**

Și dacă așa stau lucrurile, atunci DE CE SĂ FIE FAVORIZATĂ ECHIPA CARE NU S-A COMPORTAT LA NIVELUL VALORII ȘI PRESTIGIULUI ȘI NU CEA CARE A REUȘIT SĂ JOACE MAI BINE? Iată de ce propunem federației SĂ RENUNȚE LA CRITERIUL „ECHIPA ÎN DEPLASARE SE CALIFICĂ" ȘI ÎN CAZUL MECIURILOR NULE SĂ SE CALIFICE FORMAȚIA DE CATEGORIE INFERIOARĂ SAU PARTIDELE SĂ SE REJOACE A DOUA ZI, CU PRELUNGIRI EVENTUAL, DAR ÎN CAZ DE O NOUĂ EGALITATE, BENEFICIARE SĂ FIE TOT „CELE MICI". Sîntem convinși că o asemenea prevedere ar stimula și ambiționa echipele divizionare A în partidele cu formații din B și C, precum și pe cele din B în confruntarea cu C, le-ar trezi la realitate, n-ar mai visa la nulul salvator.

În orice caz, federația — care a fost deseori criticată pentru rigiditate în legătură cu formula Cupei, modul de programare a etapelor și criteriile de calificare — trebuie să revadă regulamentul competiției și să stabilească **norme mai echitabile de promovare dintr-o fază în alta.** Ideal ar fi ca faza finală să se dispute cu jocuri eliminatorii tur-retur. Dar există, într-adevăr, o criză de date la noi, dificultăți de programare. În această situație, se recomandă menținerea sistemului jocurilor simple eliminatorii, **dar federația trebuie să fie atentă în programarea lor, rezervînd și Cupei zile de duminică, și, mai ales, la stabilirea unor criterii mai echitabile de calificare. Nu criterii care să favorizeze în mod nejustificat divizionarele A, ci să le forțeze să acorde mai multă importanță Cupei și prestigiului lor printr-o comportare și un joc la nivelul categoriei lor competiționale.**

Petre GAȚU

CURSUL DE PERFECȚIONARE A ANTRENORILOR — SUB SEMNUL INTERESULUI MAJOR !

Hotărîrea comitetului Federației Române de Fotbal cu privire la îmbunătățirea activității antrenorilor, document adoptat în luna februarie a acestui an, prevede la capitolul 1, referitor la confirmarea antrenorilor, ca obligatorie, **promovarea de către aceștia a unor cursuri de perfecționare, o dată la trei ani.**

Încadrată în contextul general al măsurilor inițiate pe plan național, de ridicare continuă a nivelului cunoașterii și calificării profesionale, prevederea în cauză își găsește o actuală concretizare în acțiunea **F.R.F. de a programa, la începutul săptămînii viitoare, în Capitală, prima etapă a cursului de perfecționare, pentru tehnicienii care răspund în prezent de procesul de instruire și educație a echipelor noastre divizionare.**

În acest fel, între 18 și 23 decembrie, antrenorii încadrați în grupele A și B — mai puțin aceia care își desfășoară activitatea în centrele de copii și juniori — se vor reîntîlni la capătul unui sezon competițional deosebit de agitat și dens, în cadrul unui **util colocviu profesional, care vizează în esență îmbunătățirea pregătirii lor de specialitate, în raport cu cerințele dezvoltării fotbalului de performanță.** Reține atenția faptul că în această primă etapă a cursului de perfecționare pe grupe — etapă care cuprinde printre altele, analiza turului acestui campionat, expuneri teoretico-metodice pe teme de actualitate, probleme de igienă a efortului, de planificare și organizare a instruirii — **participanții vor fi solicitați să prezinte sugestii și propuneri în legătură cu regulamentul de funcționare a antrenorilor în vederea definitivării și aprobării acestuia de către biroul federal.** De menționat că tot cu prilejul convocării de săptămîna viitoare se vor indica, prin grija colegiului central, **și temele lucrărilor de control individuale, ca și bibliografia necesară întocmirii acestor lucrări în etapa următoare a pregătirii, cuprinsă între 24 decembrie 1972 și 15 mai 1973.** În limitele acestei perioade vor fi efectuate și inspecțiile de specialitate la locul de muncă. Și ca încheiere, la această prezentare a activității de perfecționare profesională a antrenorilor, precizăm că în ultima etapă a acesteia, programată la sfîrșitul lunii iunie 1973, vor avea loc și examenele pentru confirmarea în grupele de încadrare respective.

Iată, așadar, suficiente motive pentru ca apropiatei reuniuni a antrenorilor să i se acorde o atenție majoră, atenție care să se reflecte printr-o largă participare la cursuri și interesul pe care tehnicienii fotbalului nostru trebuie să-l acorde unei astfel de activități inițiate cu scopul ridicării pe o treaptă superioară a calificării lor profesionale. Colegiului central al antrenorilor — organizatorul acestei acțiuni — îi revin la rîndul său sarcini de mare importanță în ce privește organizarea corespunzătoare a cursurilor de perfecționare, pentru ca acestea să devină cu adevărat căi de optimizare a randamentului antrenorilor la locul lor de muncă.

M. L.

CARNETUL SCRIITORULUI

EUGEN BARBU

VEDETE

Era o vreme cînd numai pronunțarea acestui nume provoca o maliție nesfîrșită celor ce-l auzeau. După o concepție retrogradă, vedeta ar fi fost un fel de personaj ridicol care ținea nasul pe sus și făcea numai fartiții și greutăți celor ce ar fi avut curajul să trateze cu numita persoană. Dar iată că apa timpului a mai curs și s-a constatat că fotbalul nu se poate face fără ele, cît am dori noi să credem că sîntem egali și construiți după același calapod. Este limpede acum că echipele mari nu pot trăi fără nume mari, fără jucători de un calibru special. S-au ingreunat și condițiile de joc, lupta e mai aspră și se cer mult mai multe eforturi. Amintiți-vă numai cîte antrenamente se făceau pe vremuri săptămînal și cîte se fac acum, cred că un studiu al circulației balonului de la echipier la echipier ar duce la rezultate senzaționale în ce privește viteza. Se joacă mult mai rapid și mai surprinzător, se cere o mai mare imaginație și o mai bună asamblare a cuplurilor principale care trebuie să funcționeze ca niște mașini de mare precizie.

Țin echipele noastre cont de aceste cerințe imperative ale fotbalului modern ? Cred că o dorință de a avea un team cît se poate de bine pregătit există oriunde în țară, numai posibilitatea de a realiza acest deziderat este diferită. Ideal ar fi ca fiecare echipă să-și pregătească din timp vedetele de care are nevoie, dar aici intervin o sumă de factori : întîi înțelegerea dintre antrenori și aceste personaje care au reacții psihologice diferite. Al doilea chiar asamblarea în cadrul aceleiași formații suferă de greutăți imprevizibile. De ce ? Pentru că pot exista jucători buni care să se asemene și, deci, să nu poată fi utilizați laolaltă. S-au văzut nume mari ce nu s-au suportat în aceeași formație, nu atît din gelozie pentru gloria imediată, cît din cauza rolului ce revenea fiecăruia din cei în cauză. Pentru că, se știe, vedetei îi trebuie un ansamblu. Există vedete care fac totul, vezi Di Ștefano, și vedete cărora trebuie să le faci totul pentru a le crea acele condiții maxime în care ele pot să desăvîrșească cu o execuție inspirată ceea ce ceilalți au creat cu fantezie sau cu sudoare multă, și aici i-aș cita pe Pele. Dacă e vorba de a trece la vedetele noastre vreau să vorbesc, apropo de etapa de duminică, de cîteva cazuri care m-au impresionat.

Cu sistemul audio-video cu care radio-televiziunea ne-a dotat săptămînă de săptămînă putem să trăim cele două ceasuri de emoții în fiecare teren și în fiecare colț de țară. Duminica despre care vorbim a pus în evidență patru nume excelente, binecunoscute publicului nostru. Este vorba de Dumitru de la **Steaua** care a marcat două goluri din lovituri fixe de la 16 metri, inscriindu-și încă odată numele pe lista marcatorilor de etapă. Despre acest jucător am scris și noi cu o oarecare tînjeală că a plecat de la **Rapid** unde era strălucitor. La drept vorbind era necesară și o anumită perioadă de adaptare cu steliștii care se pare că a trecut. Oricum, cu tot ce a făcut pînă acum pentru **roș-albaștri**, conducerea clubului militar nu are ce regreta că l-a adus în castrul său. Este același jucător mare, util oricărei echipe. Liță rămîne o vedetă de mina întîi. El poate decide soarta unui meci și o face de cîte ori poate sau e lăsat să o facă.

Al doilea nume. Radioul ne aducea știri de la Pitești unde **Rapidul**, și el cu o vedetă în poartă, rezista cît putea asalturilor argeșene. Din reportajul transmis precipitat rezulta că și aici cel care a decis scorul de 2—0 a fost tot o vedetă, Dobrin, prin fantezia sa binecunoscută, prin desfacerea apărării feroviare în momentele cheie.

În sfîrșit, la meciul televizat de la Bacău aveam să vedem alte două personaje excepționale : Dembrovschi și Dinu. Despre primul am o părere îndoită uneori din pricina lui, nu a mea. El este un excelent tehnician, jucător de mijloc, nu extremă, cum e folosit de către antrenorul națională în mod arbitrar. Cel puțin duminică a arătat că este și un inter (pe stil vechi) de mare clasă. El a fost creatorul celor mai arzătoare faze la poarta lui Rămureanu (extraordinar tot timpul meciului în ciuda golului penibil primit de la același Dembrovschi) și al unor șuturi necruțătoare.

În sfîrșit trebuie vorbit despre partida făcută de Dinu. L-am văzut pe tot terenul în tot acest meci presărat cu incidente, create de lipsa de autoritate a arbitrului Vlaiculescu. O asemenea voință ca la acest jucător nu am văzut de la Vîntilă, faimosul half al **Rapidului** de demult. Dinu are o tehnică superioară ca și Dumitru, dar în plus față de aceasta poartă în spate o raniță din care scoate o benzină necunoscută. Meciul de la Bacău a fost memorabil. Îl felicit din toată inima...

Să dăm, deci, vedetei ce-i al vedetei, să nu mai strîmbăm din nas, pentru că de prezența vedetelor depinde soarta fotbalului în ultimă instanță...